

Publicerad 2008-01-23 20:34 av Filippovna

...Valp...

Min tvål luktar valpmun...

Jag fick den i julklapp...den luktar valptunga.

Den är gjord av några munkar, den är gjord av Honungsvax....den luktar valp.

Den påminner om min barndom...

Vi hade alltid en valp.

Jag var alltid ensam...mina föräldrar jobbade hårt.

Men jag luktade alltid valptunga.

Jag var inte ensam, det fanns alltid en vän i närheten.

När mina föräldrar jobbade hårt.

Fanns det alltid någon som tröstade. någon som lyssnade,
någon som slickade mina tårar.

Jag vet inte hur jag känner inför min nya tvål...

Den luktar ensamhet.

Den luktar tårar.

Den luktar valp.

Och jag får en liten klump i magen.

En liten flicka som vill säga att hon var ensam.

Jag skulle vilja skaffa henne en valp nu.

Eller se henne, hålla om henne en stund.

Så hon kan få ro.

Så hon vet att hon syns nu, att hon vet att jag hört hennes rop.

Och jag vill förklara för henne att jag förstår.

Att jag lovar henne att hon aldrig mer kommer vara ensam.

För jag är stark som en oxe.

Och jag kommer alltid finnas för henne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filippovna med Poeter.se id #20607 innehar upphovsrätten